

DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2025-80-59>

УДК 330.339

ЗАЛУЧЕННЯ ІНОЗЕМНИХ ІНВЕСТИЦІЙ В РОЗВИТОК ЗЕЛЕНОГО ПІДПРИЄМНИЦТВА (АЛЬТЕРНАТИВНИХ ДЖЕРЕЛ ЕНЕРГЕТИКИ) В УКРАЇНІ В УМОВАХ ВІЙНИ ТА ЕНЕРГЕТИЧНОЇ БЕЗПЕКИ

ATTRACTION OF FOREIGN INVESTMENTS INTO THE DEVELOPMENT OF GREEN ENTREPRENEURSHIP (ALTERNATIVE ENERGY SOURCES) IN UKRAINE UNDER CONDITIONS OF WAR AND ENERGY SECURITY

Яременко Владислав Ігорович

аспірант,

Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана

ORCID: <https://orcid.org/0009-0008-8762-6255>**Yaremenko Vladyslav**

Kyiv National Economic University named after Vadym Hetman

У статті розглянуто ключові аспекти розвитку відновлюваної енергетики України в контексті глобально-го переходу до «зеленої» економіки. Підкреслюється, що залучення екологічно орієнтованого капіталу є не лише інструментом економічного зростання, а й фундаментом сталого розвитку держави. У роботі оцінено потенціал інвестицій у відновлюваний сектор енергетики України та наведено результати аналізу державної політики у сфері підтримки ВДЕ, зокрема законодавчих актів, що регулюють альтернативну енергетику, інноваційну діяльність і кліматичну політику. На підставі проведеного аналізу запропоновано авторську схему залучення зелених інвестицій у сектор ВДЕ шляхом створення державної інвестиційної платформи «Green ВДЕ». Зроблено висновок, що розширення міжнародного інвестиційного партнерства у сфері зеленої енергетики є стратегічним напрямом післявоєнного відновлення економіки України та її інтеграції в ЄС.

Ключові слова: прямі іноземні інвестиції, відновлювальні джерела енергетики, вітрова енергетика, зелені інвестиції, Європейський зелений курс, енергетична безпека.

The article examines key aspects of renewable energy development in Ukraine in the context of the global transition to a green economy. The author emphasizes the relevance of researching green investments in the current conditions, when the global economy is facing large-scale environmental challenges, such as climate change, resource depletion, and environmental degradation. It is emphasized that attracting environmentally oriented capital is not only a tool for economic growth but also the foundation for the sustainable development of the state. By joining the European Green Deal, Ukraine has set strategic goals to achieve climate neutrality by 2060, which requires increased investment in renewable energy, especially in the context of military challenges and energy instability. The paper analyzes the dynamics of the growth of the share of RES in Ukraine's energy balance in 2016–2023, which increased almost tenfold from 1.03% to 9.83%. It was found that solar energy accounts for the largest share in the structure of green energy production (over 64%), followed by wind (about 21%) and bioenergy. The potential for investment in the renewable sector has been assessed, with wind and solar technologies showing particular promise due to their optimal combination of cost, energy efficiency, and environmental impact. The results of the analysis of state policy in the field of renewable energy support are presented, in particular, legislative acts regulating alternative energy, innovative activities, and climate policy. It is concluded that the existing regulatory framework creates a basis for the development of the industry, but needs further improvement in terms of stimulating technological innovation and reducing regulatory barriers. Based on the analysis, the author proposes a scheme for attracting green investments to the RES sector by creating a state investment platform called “Green RES.” Its operation involves public selection and expert review of projects, state guarantees for the security of capital investments, and transparent control over project implementation. This approach will help build trust among international investors, ensure efficient use of resources, and stimulate the development of innovative technologies and Ukraine's energy

independence. It is concluded that expanding international investment partnerships in the field of green energy is a strategic direction for the post-war recovery of the national economy and Ukraine's integration into the European energy space.

Keywords: foreign direct investment, renewable energy sources, wind energy, green investments, European Green Deal, energy security.

Постановка проблеми. Глобальні екологічні виклики, зокрема зміна клімату, забруднення довкілля, виснаження природних ресурсів та зменшення біорізноманіття, дедалі більше впливають на світову економіку, суспільство та здоров'я людей. Їх подолання потребує спільних зусиль міжнародної спільноти, ефективної екологічної політики та впровадження інноваційних підходів до господарювання. У сучасних умовах екологічна свідомість стала невід'ємним елементом соціально-економічного розвитку, а ключовим напрямом глобальної стратегії – перехід до сталого, «зеленого» типу економіки, заснованої не лише на технологічних досягненнях, а й на новій філософії розвитку, орієнтованій на гармонію людини і природи.

Україна, як частина європейського економічного простору, активно долучається до глобального «зеленого переходу». Після ратифікації Паризької кліматичної угоди та оголошення про участь у Європейському зеленому курсі, наша держава визначила амбітні цілі щодо скорочення викидів і досягнення кліматичної нейтральності до 2060 року. Однак у сучасних реаліях – в умовах війни, руйнування енергетичної інфраструктури та загроз енергетичній безпеці – залучення іноземних інвестицій у розвиток альтернативних джерел енергії стає не лише економічною потребою, а й стратегічним чинником відновлення та стійкості держави. Саме тому більш детальне дослідження розвитку зеленого підприємництва та розширення міжнародного інвестиційного партнерства в енергетичній сфері є актуальною темою для більш глибокого аналізу.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Дослідження питання зелених інвестицій здійснені наступними науковцями та дослідниками. Андрєєва Н. та Козловцева В. [1] у своїй праці розглянули організаційно-економічні механізми забезпечення екологічно чистого виробництва в агропромисловій сфері. Волошанюк Н. В. та Береславець О. А. [2] дослідили особливості фінансування розвитку “зеленої економіки” в Україні. Пімоненко Т. В. та Лущик К. В. [3] проаналізували досвід Європейського Союзу щодо зеленого інвестування та можливості його імплементації в Укра-

їні. Рибіна Л. О. та Адаменко А. П. [4] зосередили увагу на розвитку зеленого інвестування в Україні. Голян В. А., Заставний Ю. Б., Лучечко Ю. М. та Коробка Р. В. [5] у сучасному дослідженні розглянули питання залучення зелених інвестицій у екологічно чисте сільськогосподарське виробництво. Таким чином, наведені науковці зробили вагомий внесок у формування теоретико-методологічних засад та практичних підходів до розвитку зеленого інвестування, досліджуючи його фінансові, організаційні, економічні та екологічні аспекти.

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми. При написанні статті запропоновано авторську схему залучення зелених інвестицій у розвиток відновлювальних джерел енергетики в Україні.

Формулювання цілей статті (постановка завдання). Дослідити поточний стан галузі відновлювальної енергетики та сформулювати схему залучення європейських зелених інвестицій у розвиток ВДЕ.

Виклад основного матеріалу дослідження. Зелені інвестиції являються стратегічним напрямком фінансової діяльності, що передбачає спрямування капіталу на проекти, орієнтовані на збереження довкілля, підвищення соціальної відповідальності бізнесу та розвиток сталої економіки [1]. Їхня головна мета полягає не лише у досягненні прибутковості, а й у створенні довгострокового позитивного ефекту для суспільства та природи. Такі інвестиції формують нову модель взаємодії економіки й екології, де економічне зростання не суперечить природоохоронним пріоритетам, а, навпаки, ґрунтується на них [2].

Впровадження зелених інвестицій сприяє реалізації проєктів, які забезпечують ширше використання відновлюваних джерел енергії, підвищення енергоефективності виробництва, модернізацію технологічних процесів та впровадження екологічно чистих інновацій у різних галузях, зокрема сільському господарстві [3]. З економічного погляду це дає змогу знизити енергоємність ВВП, підвищити конкурентоспроможність продукції, а також зменшити витрати на імпорт енергоносіїв. Соціальний ефект полягає у створенні нових робочих

місць, підвищенні добробуту населення та розвитку регіонів. З екологічної точки зору зелені інвестиції сприяють скороченню шкідливих викидів, зменшенню антропогенного тиску на довкілля та більш раціональному використанню природних ресурсів [4].

Одним із ключових напрямів застосування зелених інвестицій є розвиток альтернативної енергетики – галузі, яка поєднує інноваційні технології та екологічну доцільність. Інвестування у сонячну, вітрову, біо- та гідроенергетику дозволяє забезпечити сталий розвиток енергетичного сектору, підвищити енергетичну безпеку держави й зменшити її залежність від традиційних, викопних джерел енергії [5]. Саме альтернативна енергетика стає рушійною силою зелених інвестицій, відкриваючи шлях до формування нової моделі економіки – чистої, інноваційної та стійкої до глобальних викликів.

Отже, пропонується навести частку відновлювальних джерел енергетики (ВДЕ) у загальному обсягу виробництва електроенергії в Україні (рис. 1).

Аналіз даних, наведених на рис. 1, свідчить, що у 2016–2023 роках частка відновлюваних джерел енергії в енергобалансі України зросла з 1,03% до 9,83%. Найінтенсивніше зростання спостерігалось у 2019–2020 роках, коли приріст перевищував 100% щорічно. Така динаміка стала можливою завдяки впровадженню механізму «зеленого» тарифу, який стимулював приватні інвестиції, а також

завдяки активній інтеграції України до європейського енергетичного простору в межах реалізації Європейського зеленого курсу.

Починаючи з 2021 року, темпи розширення відновлюваної енергетики дещо знизилися внаслідок повномасштабної війни, що спричинила значні пошкодження енергетичної інфраструктури, зменшення інвестиційної активності та підвищення ризиків для реалізації нових проєктів. Водночас, навіть у цих складних умовах, галузь продовжувала розвиватися, демонструючи стабільну позитивну тенденцію, що підтверджує стратегічну спрямованість держави на розвиток чистої енергетики та поступову інтеграцію в європейську енергосистему.

Далі доцільно розглянути структуру відновлюваних джерел енергії за показниками встановленої потужності та обсягів виробництва (рис. 2).

Згідно з даними рис. 2, провідне місце у структурі відновлюваної енергетики України посідає сонячна енергетика, що забезпечує близько 65% виробництва електроенергії з ВДЕ та понад 70% встановленої потужності. Вітрова енергетика формує близько 21% «зеленої» електроенергії, біоенергетика (біогаз і біомаса) майже 10%, а найменшу частку має гідроенергетика – близько 3%. Такий розподіл демонструє переважання сонячної генерації у відновлюваному енергетичному балансі країни та вказує на значні перспективи розвитку інших напрямів – зокрема

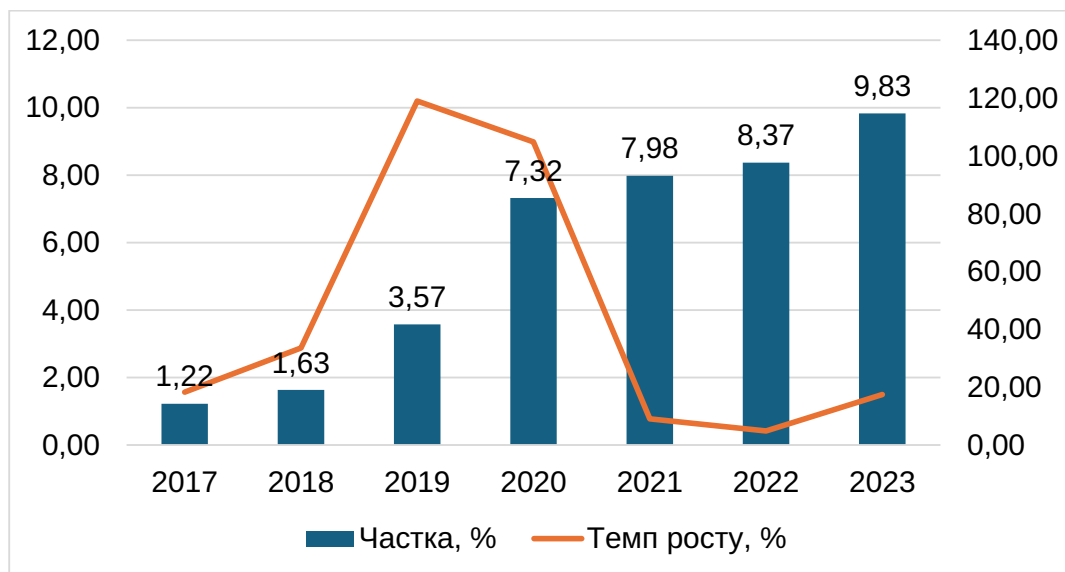

Рис. 1. Динаміка частки ВДЕ в загальному обсязі виробництва електроенергії в Україні в 2016–2023 рр, %

Джерело: сформовано на основі [6]

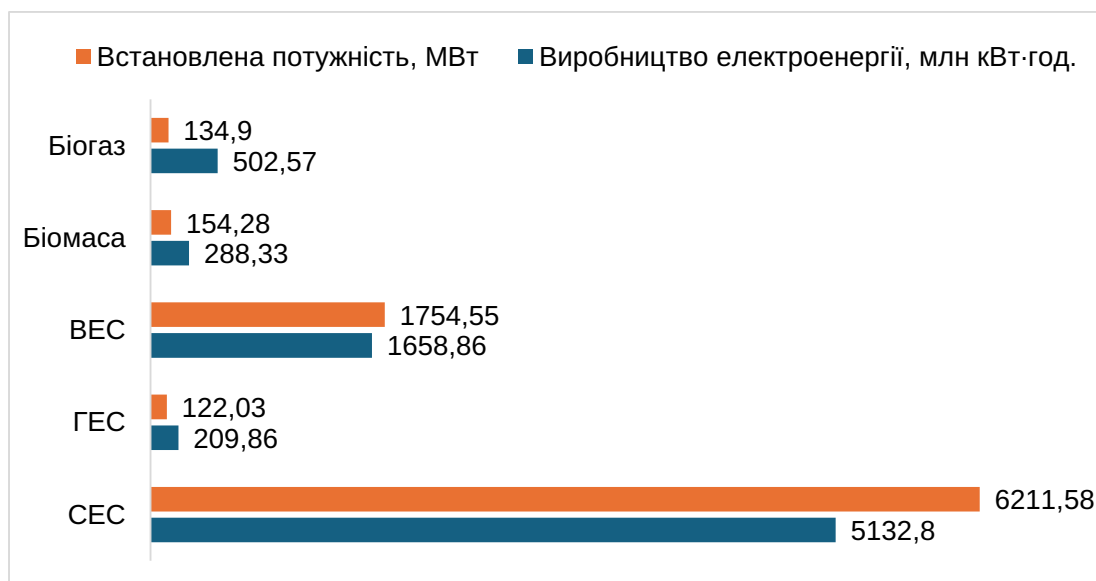

Рис. 2. Оцінка показників виробництва ВДЕ в Україні за період 2023 р.

Джерело: сформовано на основі [7]

вітрової, біо- та гідроенергетики. Подальша інтеграція України до європейського енергетичного простору створює додаткові можливості для диверсифікації та нарощення потенціалу сектору ВДЕ.

У наступному розділі доцільно розглянути кількість компаній-виробників електроенергії за видами відновлюваних джерел (рис. 3).

Результати, відображені на рис. 3, показують, що найбільшу кількість підприємств у секторі відновлюваної енергетики України становлять гідроелектростанції – 49 об'єктів.

Такий показник зумовлений історичним розвитком гідроенергетики в країні та відносною доступністю водних ресурсів. Досить вагому частку займають також компанії, що працюють у сфері біогазової енергетики – 25 підприємств, що пояснюється активним розвитком аграрного сектору, наявністю значних обсягів біологічних відходів і можливістю їх ефективного використання для енергогенерації. Вітрова енергетика представлена 13 компаніями, які, хоча й поступаються за кількістю, проте мають великі встановлені

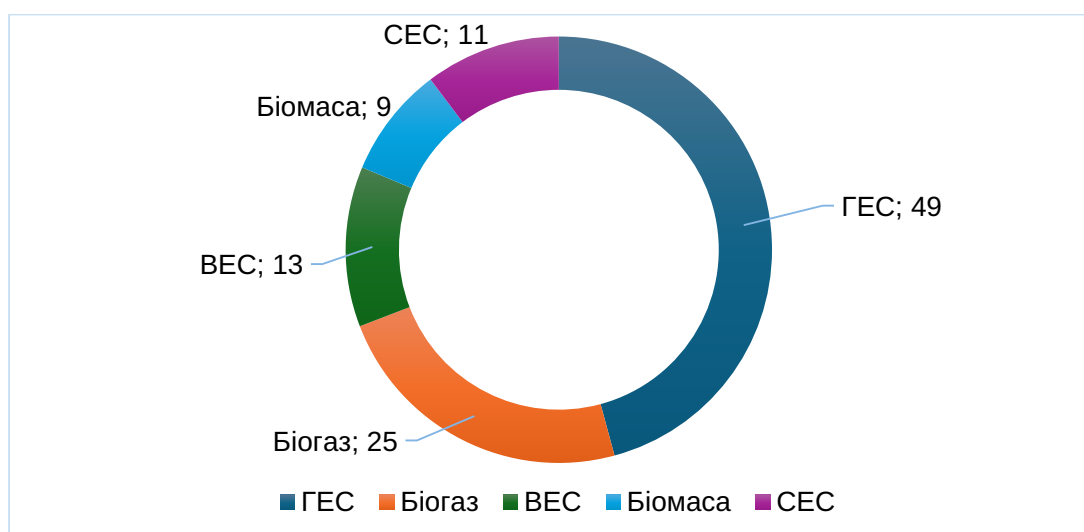

Рис. 3. Структура українських компаній за видами виробництва ВДЕ в період 2023 р., одиниць

Джерело: сформовано на основі [7]

потужності завдяки будівництву масштабних вітропарків.

У сфері біоенергетики (біомаса) діють 9 компаній, а сонячна енергетика нараховує 11 підприємств, при цьому саме сонячні електростанції формують 64,86% загального виробництва електроенергії з ВДЕ, що свідчить про їхню високу продуктивність і стратегічну роль у розвитку галузі.

Отже, можна зробити висновок, що сектор відновлюваної енергетики України демонструє стабільне розширення, а його структурна різноманітність вказує на значний потенціал країни у напрямі переходу до сталих джерел енергії. Для подальшого зміцнення цієї тенденції важливо проаналізувати державну політику у сфері інноваційного розвитку ВДЕ, яка є основою ефективного зростання галузі (табл. 1).

Аналіз даних табл. 1 показує, що ключовими правовими основами розвитку відновлюваної енергетики є закони «Про альтернативні джерела енергії» та «Про інноваційну діяльність», які необхідно застосовувати у взаємодії з іншими стратегічними нормативно-правовими актами. В умовах еконо-

мічної нестабільності державна політика має бути спрямована на формування чітких правових рамок, підвищення відповідальності виконавчих органів і раціональне використання фінансових ресурсів.

Україна володіє значним потенціалом для залучення іноземних інвестицій у сферу ВДЕ та інновацій, що може стати одним із рушіїв післявоєнного відновлення економіки. Особливу увагу варто приділити впровадженню інноваційних технологій у галузі альтернативної енергетики, зокрема в аграрному секторі.

На рис. 4 подано структуру інвестиційних можливостей енергетичного сектору України, що ілюструє потенційні напрями для подальшого зростання галузі.

Згідно з даними рис. 4, вітрова енергетика посідає провідне місце у структурі інвестиційних можливостей – 35%, що свідчить про значний потенціал її розвитку, обумовлений сприятливими природними умовами та глобальним переходом до «зеленої» енергетики. На другій позиції перебувають системи виробництва й передачі ядерної енергії з часткою 20,9%, які залишаються важливою складовою енергетичного балансу України та

Таблиця 1

Дослідження особливостей державної політики інновацій в сфері ВДЕ

Нормативно-правовий акт	Характеристика	Значення для ВДЕ
Закон України «Про альтернативні джерела енергії»	Встановлює правові, економічні та організаційні принципи розвитку альтернативної енергетики, включаючи державну підтримку та стимулювання досліджень у галузі.	Формує основу для функціонування сектору ВДЕ, підтримує наукові ініціативи, однак потребує удосконалення в частині стимулювання інновацій і технологічних стартапів.
Закон України «Про інноваційну діяльність»	Визначає державну політику у сфері інновацій, механізми фінансування та форми державної підтримки інноваційних проєктів.	Може використовуватися для підтримки проєктів у галузі ВДЕ, але не має спеціалізованих інструментів стимулювання саме альтернативної енергетики; надмірне регулювання гальмує впровадження новацій.
Закон України «Про засади державної кліматичної політики»	Спрямований на зменшення впливу на клімат, адаптацію до його змін, а також скорочення викидів парникових газів відповідно до міжнародних зобов'язань України.	Непрямо сприяє розвитку ВДЕ, оскільки реалізація кліматичних цілей стимулює перехід до чистих енергетичних технологій.
Стратегія цифрової трансформації інноваційної діяльності України до 2030 року	Окреслює напрямки цифровізації економіки, зокрема енергетичного сектору, впровадження інноваційних технологій Індустрії 4.0 і 5.0.	Сприяє впровадженню цифрових рішень у ВДЕ – автоматизованих систем управління, «розумних» мереж, водневої енергетики, агровольтаїки та біоенергетики.

Джерело: сформовано на основі [8-13]

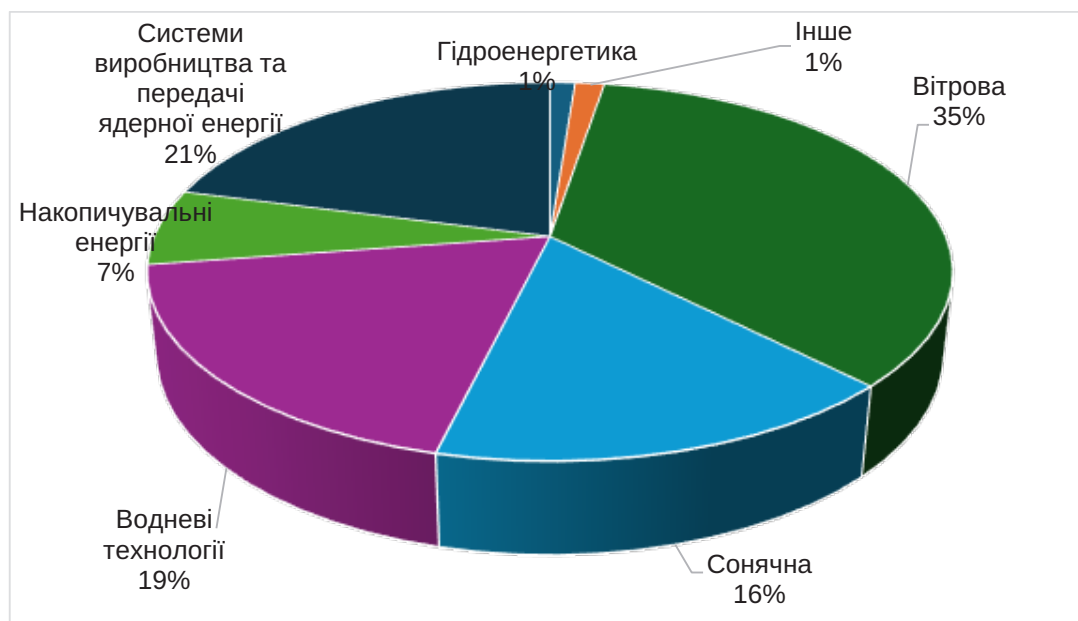

Рис. 4. Структура потенційних інвестицій у сектор відновлюваної енергетики України за видами джерел енергії станом на 2024 рік, %

Джерело: сформовано на основі [14]

забезпечують стабільність енергопостачання. Воднева енергетика охоплює 18,8% інвестиційного потенціалу, що демонструє зростаючий інтерес до цього напрямку як ключового елементу декарбонізації промисловості та транспорту. Частка сонячної енергетики становить 16,2%, і вона зберігає стійкий попит серед інвесторів завдяки кліматичним перевагам України та поступовому здешевленню технологій.

Далі доцільно розглянути ефективність інвестування у розвиток вітрової, сонячної та водневої енергетики в аграрному секторі України, які залишаються найперспективнішими напрямками для залучення іноземного капіталу (табл. 2).

Аналіз табл. 2 показує, що вітрова енергетика є найефективнішим напрямом інвестування в аграрному секторі, адже середній період окупності становить близько 6 років, а собівартість енергії – 0,087 €/кВт·год. Сонячна енергетика має дещо нижчу ефективність із терміном окупності близько 7 років і собівартістю 0,093 €/кВт·год. Водночас воднева енергетика, попри перспективність, залишається найдорожчою з вартістю 0,18 €/кВт·год і терміном окупності понад 20 років, що робить її менш привабливою для швидкої віддачі інвестицій.

Таким чином, вітрові та сонячні станції мають найкращі перспективи впровадження в

українському аграрному секторі. Вони здатні забезпечити підприємствам енергетичну автономію, дозволити реалізовувати надлишки електроенергії на ринку та підвищити рівень енергетичної безпеки країни.

З огляду на це, важливо активно залучати іноземні інвестиції, які є вигідними не лише для держави, а й для самих інвесторів – завдяки низьким податковим ставкам та високому потенціалу прибутковості. Для забезпечення прозорості та довіри на міжнародному рівні доцільно створити державну інвестиційну платформу «Green ВДЕ», яка гарантуватиме безпечні умови для капіталовкладень і сприятиме розвитку сектору відновлюваної енергетики України (рис. 5).

Таким чином, платформа «Green ВДЕ» має стати ефективним інструментом для прозорого залучення іноземних інвестицій у сферу відновлюваної енергетики України. Її функціонування передбачає чіткий і зрозумілий механізм: компанії подають власні проекти, які проходять державну експертизу, після чого публікуються на платформі. Лише після цього інвестори можуть вкладати кошти, маючи гарантії безпеки та повернення інвестицій. Контроль за фінансовими потоками здійснюватиме держава, а компанії зобов'язані регулярно звітувати про стан реалізації проектів і рівень прибутковості. Такий підхід забезпечить стабільність для інвесторів, доступ до

Таблиця 2

Оцінка ефективності та строків окупності інвестицій у розвиток вітрової, сонячної й водневої енергетики в аграрному секторі України

Тип технології	Обсяг початкових інвестицій, млн грн	Установлена потужність, кВт	Коефіцієнт використання потужності (CF, %)	Собівартість виробництва енергії, €/кВт·год	Період окупності, років	Зменшення викидів CO ₂ , т/рік	Річний обсяг виробництва енергії, кВт·год	Рейтинг за швидкістю окупності (1 = найкраще)	Рейтинг за економічністю (1 = найдешевше)
Вітрова енергетика (2 МВт)	15,8	2000	32	0,082	6	18,5	42 100	1	1
Сонячна енергетика (1 МВт)	27,5	1000	16	0,095	7,5	14,2	34 600	2	2
Воднева енергетика (електролізер 1 МВт)	23,9	1000	38	0,175	18,8	12,9	51 800	3	3

Джерело: сформовано автором

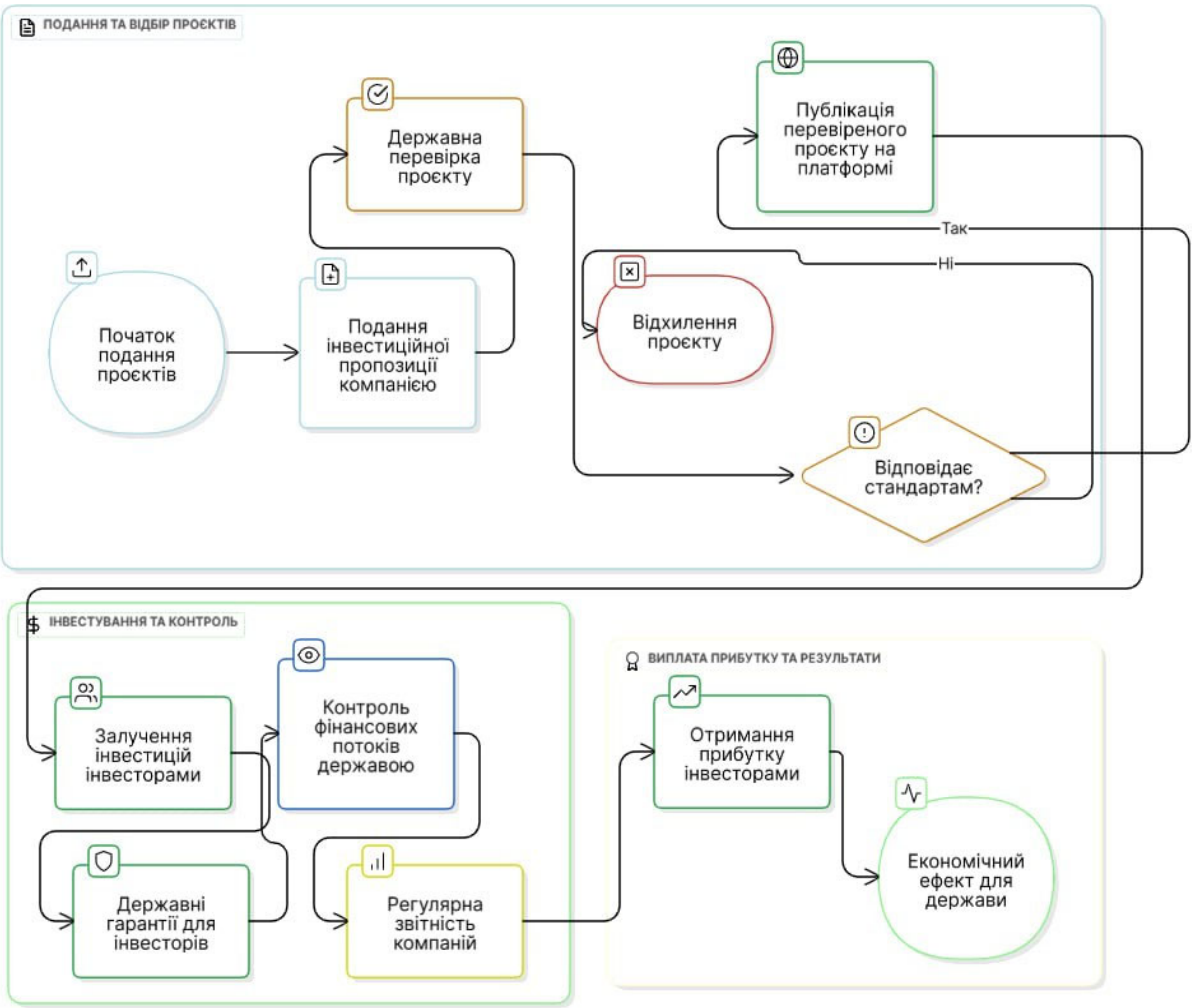

Рис. 5. Блок-схема роботи інвестиційної платформи «Green VDE»

Джерело: сформовано автором

фінансування для бізнесу без зайвих бюрократичних процедур і сприятиме розвитку енергетичної інфраструктури та енергонебезпечності України.

Отже, платформа «Green ВДЕ» формує модель взаємовигідної співпраці між трьома ключовими учасниками – бізнесом, інвесторами та державою. Її створення стане важливим кроком у процесі повоєнного відновлення економіки України, посилюючи довіру до українського енергетичного ринку й підвищуючи його інвестиційну привабливість.

Висновки. Проведене дослідження засвідчило, що розвиток відновлюваної енергетики є одним із ключових напрямів формування сталої економіки України та важливим чинником її енергетичної безпеки. Залучення зелених інвестицій забезпечить не лише еко-

номічне зростання, а й сприятиме екологічній модернізації промисловості, зменшенню шкідливих викидів і підвищенню соціальної відповідальності бізнесу. Оцінка ефективності інвестування у відновлювані джерела енергії засвідчила, що найбільш перспективними для українського аграрного сектору є вітрові та сонячні установки, які мають короткий період окупності та нижчу собівартість енергії. Авторам запропоновано створення державної інвестиційної платформи «Green ВДЕ», яка забезпечить прозорість процесів фінансування, гарантії для інвесторів і стимулюватиме розвиток екологічно чистої енергетики, а її функціонування сприятиме формуванню довгострокових партнерств між державою, бізнесом і міжнародними інвесторами.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Андрєєва Н., Козловцева В. Організаційно-економічне забезпечення екологічно чистого виробництва в агропромисловій сфері: форми, методи та інструменти. *Економіст*. 2018. № 9. С. 14–19.
2. Волошанюк Н.В., Береславець О.А. Фінансування розвитку "зеленої економіки" в Україні. *Науковий вісник Ужгородського національного університету*. Серія: Міжнародні економічні відносини та світове господарство. 2020. Вип. 29. С. 12–17.
3. Пімоненко Т.В., Лущик К.В. Зелене інвестування: досвід ЄС для України. *Вісник СумДУ*. Серія "Економіка". 2017. № 4. С. 121–127.
4. Рибіна Л.О., Адаменко А.П. Розвиток "зеленого" інвестування в Україні. *Інфраструктура ринку*. 2020. Вип. 42. С. 327–331.
5. Голян В.А., Заставний Ю.Б., Лучечко Ю.М., Коробка Р.В. Зелені інвестиції у екологічно чисте сільськогосподарське виробництво: сучасні реалії залучення та пріоритети нарощення. *Інвестиції: практика та досвід*. 2024. (6), стаття 12. URL: <https://doi.org/10.32702/2306-6814.2024.6.12> (дата звернення 02.11.2025)
6. UA Energy. (2025). Електроенергія. URL: <https://map.ua-energy.org/uk/dashboard/5> (дата звернення 02.11.2025)
7. Yevhen. (2023). Renewable energy sources (el.) in Ukraine [Dashboard]. Tableau Public. URL: <https://public.tableau.com/app/profile/yevhen3724/viz/RESUA/Newdashboard> (дата звернення 03.11.2025)
8. Про альтернативні джерела енергії: Закон України від 20 лютого 2003 р. № 555-IV (із змінами). URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/555-15#Text> (дата звернення 03.11.2025)
9. Про пріоритетні напрями інноваційної діяльності в Україні: Закон України від 8 вересня 2011 р. № 3715-VI (із змінами). URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3715-17> (дата звернення 03.11.2025)
10. Про основні засади державної кліматичної політики: Закон України від 08 жовтня 2024 р. № 3991-IX. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3991-20#Text> (дата звернення 03.11.2025)
11. Про інноваційну діяльність: Закон України від 4 липня 2002 р. № 40-IV (із змінами). URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/40-15#Text> (дата звернення 03.11.2025)
12. Стратегія цифрового розвитку інноваційної діяльності України на період до 2030 року: затверджено Розпорядженням КМУ від 31 грудня 2024 р. № 1351-р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1351-2024-%D1%80#Text> (дата звернення 03.11.2025)
13. Порядок використання коштів державного фонду декарбонізації та енергоефективної трансформації: затверджено постановою КМУ від 21 червня 2024 р. № 761 (із змінами). URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/761-2024-%D0%BF> (дата звернення 03.11.2025)
14. УкраїнаІнвест. (2024). Інвестиційні можливості сектору енергетики. URL: https://ukraineinvest.gov.ua/wp-content/uploads/2024/08/energy-sector-ua_compressed.pdf (дата звернення 04.11.2025)
15. Corporate Income Tax Rates in Europe, 2023. (2024). URL: <https://taxfoundation.org/data/all/eu/corporate-tax-rates-europe-2023/> (дата звернення 05.11.2025)

REFERENCES:

1. Andrieieva N., Kozlovtsseva V. (2018) Orhanizatsiino-ekonomichne zabezpechennia ekolohichno chystoho vyrobnytstva v ahropromyslovii sferi: formy, metody ta instrumenty [Organizational and economic support for environmentally clean production in the agro-industrial sector: forms, methods, and tools]. *Ekonomist*, no. 9, pp. 14–19. (in Ukrainian)
2. Voloshaniuk N.V., Bereslavets O.A. (2020) Finansuvannia rozvytku “zelenoi ekonomiky” v Ukraini [Financing the development of the “green economy” in Ukraine]. *Naukovyi visnyk Uzhhorodskoho natsionalnoho universytetu. Serii: Mizhnarodni ekonomichni vidnosyny ta svitove hospodarstvo* – Scientific Bulletin of Uzhhorod National University. Series: International Economic Relations and World Economy, iss. 29, pp. 12–17. (in Ukrainian)
3. Pimonenko T.V., Lushchik K.V. (2017) Zelene investuvannia: dosvid YeS dlia Ukrainy [Green investment: EU experience for Ukraine]. *Visnyk SumDU. Serii “Ekonomika”* – Bulletin of Sumy State University. Series “Economics”, no. 4, pp. 121–127. (in Ukrainian)
4. Rybina L.O., Adamenko A.P. (2020) Rozvytok “zelenoho” investuvannia v Ukraini [Development of “green” investment in Ukraine]. *Infrastruktura rynku* – Market Infrastructure, iss. 42, pp. 327–331. (in Ukrainian)
5. Holian V.A., Zastavnyi Yu.B., Luchechko Yu.M., Korobka R.V. (2024) Zeleni investysii u ekolohichno chyste silskohospodarske vyrobnytstvo: suchasni realii zaluchennia ta priorytety naroshchennia [Green investments in environmentally friendly agricultural production: current realities and growth priorities]. *Investysii: praktyka ta dosvid* – Investments: Practice and Experience, no. 6, article 12. Available at: <https://doi.org/10.32702/2306-6814.2024.6.12> (accessed November 2, 2025) (in Ukrainian)
6. UA Energy (2025) Elektroenerhiia [Electricity]. Available at: <https://map.ua-energy.org/uk/dashboard/5> (accessed November 2, 2025) (in Ukrainian)
7. Yevhen (2023) Renewable energy sources (el.) in Ukraine [Dashboard]. Tableau Public. Available at: <https://public.tableau.com/app/profile/yevhen3724/viz/RESUA/Newdashboard> (accessed November 3, 2025)
8. Pro alternatyvni dzherela enerhii [On Alternative Energy Sources]: Zakon Ukrainy vid 20 liutoho 2003 r. № 555-IV (iz zminamy). Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/555-15#Text> (accessed November 3, 2025) (in Ukrainian)
9. Pro priorytetni napriamy innovatsiinoi diialnosti v Ukraini [On Priority Directions of Innovation Activity in Ukraine]: Zakon Ukrainy vid 8 veresnia 2011 r. № 3715-VI (iz zminamy). Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3715-17> (accessed November 3, 2025) (in Ukrainian)
10. Pro osnovni zasady derzhavnoi klimatychnoi polityky [On the Basic Principles of State Climate Policy]: Zakon Ukrainy vid 08 zhovtnia 2024 r. № 3991-IX. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3991-20#Text> (accessed November 3, 2025) (in Ukrainian)
11. Pro innovatsiinu diialnist [On Innovation Activity]: Zakon Ukrainy vid 4 lypnia 2002 r. № 40-IV (iz zminamy). Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/40-15#Text> (accessed November 3, 2025) (in Ukrainian)
12. Stratehiia tsyfrovoho rozvytku innovatsiinoi diialnosti Ukrainy na period do 2030 roku [Strategy for the Digital Development of Innovation Activity of Ukraine until 2030]: zatverdzheno Rozporiadzhenniam KMU vid 31 hrudnia 2024 r. № 1351-r. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1351-2024-%D1%80#Text> (accessed November 3, 2025) (in Ukrainian)
13. Poriadok vykorystannia koshtiv derzhavnoho fondu dekarbonizatsii ta enerhoefektyvnoi transformatsii [Procedure for the Use of Funds of the State Fund for Decarbonization and Energy Efficiency Transformation]: zatverdzheno postanovoiu KMU vid 21 chervnia 2024 r. № 761 (iz zminamy). Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/761-2024-%D0%BF> (accessed November 3, 2025) (in Ukrainian)
14. UkraineInvest (2024) Investysiini mozhlyvosti sektoru enerhetyky [Investment opportunities in the energy sector]. Available at: https://ukraineinvest.gov.ua/wp-content/uploads/2024/08/energy-sector-ua_compressed.pdf (accessed November 4, 2025) (in Ukrainian)
15. Corporate Income Tax Rates in Europe, 2023 (2024). Available at: <https://taxfoundation.org/data/all/eu/corporate-tax-rates-europe-2023/> (accessed November 5, 2025)